

PEDAGOGISCH BELEIDSPLAN

**Gastouderbureau
Flex**

INHOUDSOPGAVE

HET PEDAGOGISCH BELEID	
DE VISIE	3
DE BASISVOORWAARDEN	3
DE UITGANGSPUNTEN	3
GEBORGENHEID EN VEILIGHEID	4
ZELFVERTROUWEN EN ZELFSTANDIGHEID	5
EMOTIONELE ONTWIKKELING	5
LICHAMELIJKE ONTWIKKELING	6
VERSTANDELIJKE ONTWIKKELING	6
NORMEN EN WAARDEN	7
OBSERVEREN EN SIGNALEREN	8
ONTWIKKELINGSMOGELIJKHEDEN	9
RUST, HYGIENE EN REGELMAAT	10
FEESTEN EN RITUELEN	12
PROBLEMEN – CONFLICTEN	12
COMMUNICATIE TUSSEN DE OUDERS/VERZORGERS EN DE GASTOUDER	12
STRAFFEN – BELONEN	12
SAMENWERKING OUDER EN GASTOUDER	15
COMPETENTIES VAN DE GASTOUDER - KWALITEIT	16
LEEFTIJDOPBOUW - GROEPSRUIMTE	17
OPVANGOMGEVING	17
VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSBELEID OPVANG	18
OUDERCOMMISSIE – MEDEZEGGENSCHAP	18
REGLEMENT KLACHTENKAMER OUDERCOMMISSIE	18
PRIVACYBELEID	19

HET PEDAGOGISCH BELEID

Een kind is voor zijn ouders een dierbaar bezit en ouders moeten dan ook een groot vertrouwen hebben in hun gastouder. Zij moeten er zeker van zijn dat hun kind in een veilige omgeving is en verantwoord wordt opgevangen. Voor de gastouder betekent dit een grote verantwoordelijkheid. Met het pedagogisch beleidsplan biedt GOB Flex zowel voor de ouder als de gastouder een richtlijn om een en ander te kunnen realiseren. Een pedagogisch beleidsplan bevat een visie op de kinderopvang met een aantal uitgewerkte uitgangspunten. Het beleid van GOB Flex bestaat echter niet uit strakke regels en voorschriften. Iedere situatie is namelijk anders en elke gastouder gaat daar weer anders mee om.

DE VISIE

Voor de ontwikkeling van een kind is naast de individuele aanleg ook de omgeving van belang. De wisselwerking tussen de aanleg en de omgeving bepaalt de richting waarin een kind zich ontwikkelt. Als een kind een deel van zijn tijd doorbrengt bij een gastouder maakt ook de gastouderopvang deel uit van deze omgeving. De omstandigheden waarin deze opvang plaats vindt zijn daarom erg belangrijk. Het is van belang dat een kind bij de gastouder verder kan gaan met de ontwikkeling en daarin ook gestimuleerd wordt. Hiervoor is een veilige en plezierige omgeving een vereiste. Van een gastouder wordt bij GOB Flex dan ook verwacht, dat deze zich inspant om voor een kind een sfeer te creëren waarin het zich veilig en thuis kan voelen. De gastouder zal een kind verder optimaal begeleiden zodat het de kans krijgt om op te groeien tot een zelfstandig persoon, met zelfvertrouwen en zelfwaardering en die actief kan deelnemen aan het maatschappelijk leven.

DE BASISVOORWAARDEN

Ieder kind heeft behoefte aan verzorging en veiligheid. Voor een jong kind zal voeding en verzorging belangrijker zijn dan voor een ouder kind. Een baby wil vooral eten, slapen en verschoond worden. Een ouder kind weet dat het soms even moet wachten voordat het kan gaan eten. Het spreekt voor zich dat, als een kind deze behoeftes niet vervuld krijgt, het zich dan niet optimaal kan ontwikkelen. Een kind met honger zal niet gaan spelen. Een kind wat moe is zal onredelijk worden. Ieder kind wil graag warmte en aandacht krijgen. Zonder dit zal een kind zich wellicht in zichzelf terugtrekken of overdreven aandacht gaan opeisen. Het is dus belangrijk dat een gastouder positief en warm naar een kind toe is. Een kind moet zich daarom meer dan welkom voelen. Van een gastouder wordt bij GOB Flex dan ook het volgende verwacht:

- een kind krijgt op tijd te eten en te drinken en wordt tijdig verschoond;
- een kind wordt opgevangen in een veilige en hygiënische omgeving;
- een gastouder beseft dat het een kostbaar bezit is toevertrouwd;
- een gastouder staat open voor de verschillende leeftijdsfasen en bijbehorende ontwikkelingen die een kind doormaakt.

DE UITGANGSPUNTEN

Hoe kan een gastouder de genoemde pedagogische visie in de praktijk brengen? Hiervoor heeft GOB Flex een aantal uitgangspunten uitgewerkt met daarbij de opmerking dat GOB Flex de gastouders alleen een leidraad kan geven. Elke gastouder zal een eigen weg moeten vinden, echter in de lijn van de genoemde uitgangspunten. Ten slotte is niet elke gastouder hetzelfde en vereist elke situatie en ieder kind een andere aanpak.

De gehele opvang staat in het belang van de ontwikkeling van een kind. Opvangsituaties leveren, net als de opvoeding, altijd vragen op over hoe om te gaan met kinderen, hoe te handelen, wanneer belonen, straffen, enz. Als leidraad zal steeds gekeken moeten worden wat het beste is voor een kind. Een kind zal dit niet altijd zelf aan kunnen geven. De ouder en gastouder moeten o.a. letten op onder- en/of over stimulatie. Soms heeft een kind een zetje in de rug nodig en een andere keer zal het afgeremd moeten worden. Omdat elke gastouder een eigen aanpak heeft kan dit soms afwijken van de manier waarop de ouder het doet. Een gastouder zal de aanpak echter zo veel mogelijk afstemmen op die van de ouder en verder een duidelijke uitleg verschaffen.

Door middel van de onderstaande uitgangspunten kan een kind op een juiste manier begeleid worden. Naast de pedagogische uitgangspunten speelt natuurlijk ook de eigen ervaring van de gastouder een rol. Gastouders hebben verder een groot verantwoordelijkheidsgevoel, een grote toewijding en zijn in staat goed te kijken en te luisteren naar kinderen. Op deze manier kunnen zij goed bepalen hoe ieder kind afzonderlijk gestimuleerd kan worden. De keuzes die gastouders maken komen voort uit afwegingen van zorg, veiligheid en verantwoord omgaan met een kind. Waar nodig kunnen zij advies of ondersteuning van GOB Flex krijgen.

PEDAGOGISCHE UITGANGSPUNTEN

- geborgenheid en veiligheid;
- zelfvertrouwen en zelfstandigheid;
- emotionele ontwikkeling;
- lichamelijke ontwikkeling;
- normen en waarden;
- observeren en signaleren;
- samenwerking ouder en gastouder.

GEBORGENHEID EN VEILIGHEID

Een kind moet zich geborgen en veilig kunnen voelen. Het is voor een kind een grote verandering als het niet meer bij de ouder in de buurt is maar bij een gastouder. Het is dus van belang dat er een goede gewenningsperiode is. Een kind is gehecht aan een vast ritme, vaste gewoontes, vaste gezichten en duidelijke regels. Als de gastouder dit zoveel mogelijk kan handhaven, dan kan dat een kind een geborgen en veilig gevoel geven.

Einddoel

Een kind een veilig en geborgen gevoel te geven waardoor het weet dat het een belangrijk en gerespecteerd individu is en dat er personen zijn die om een kind geven en ervoor klaarstaan. Door een kind een veilig en geborgen gevoel te geven zal het zich beter kunnen en durven ontwikkelen.

Benodigheden

Een omgeving waar een sfeer hangt van warmte en gezelligheid. Dit wordt onder andere bepaald door een gezellige aankleding van het huis. Muziek en knuffels kunnen hierbij een aanvullende rol vervullen. Een huis waarin gelachen en gespeeld mag worden. Een evenwichtige gastouder die in goede harmonie met het gezin leeft.

Houding van de gastouder

- zorgt voor een gezellige sfeer in huis;
- draagt zorg voor de veiligheid van een kind zowel binnen in het huis als buiten;
- hanteert vaste ritmes en gewoonten;
- blijft consequent en hanteert duidelijke regels;
- geeft een kind de tijd om te wennen aan een nieuwe omgeving en andere personen;
- besteed in het begin extra aandacht aan ouder en kind bij binnenkomst en weggaan;
- bespreekt een gewenningsperiode met de ouder die bij een kind past;
- vermijdt ruzie zo veel mogelijk;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar het wel en wee van een kind.

ZELFVERTROUWEN EN ZELFSTANDIGHEID

Een kind wil graag dingen doen. Zelf aankleden, zelf tanden poetsen, zelf de deur open doen, enz. Het is belangrijk dat een kind hierin gestimuleerd wordt. Doordat een kind beseft dat het dingen zelf kan doen, krijgt het zelfvertrouwen en ontwikkelt het zelfstandigheid. De gastouder begeleidt een kind als het iets nog niet kan en biedt hulp daar waar nodig. Hierbij onthoudt de gastouder dat een kind vaak meer kan dan verwacht.

Einddoel

Een kind zelfvertrouwen te geven om (nieuwe) acties te durven ondernemen. Bij een kind doorzettingsvermogen op te bouwen om in geval van moeilijke dingen of situaties toch door te zetten. Een kind leren dat het handelingen zelf kan doen.

Benodigheden

Een veilige en stimulerende omgeving waarin een kind acties durft te ondernemen. De gastouder geeft een kind de vrijheid en ruimte om acties te mogen ondernemen en uit te proberen.

Houding van de gastouder

- biedt een kind de mogelijkheid om dingen zelf te doen;
- geeft een kind de tijd om handeling(en) zelf te doen;
- neemt een kind serieus als het een actie wil ondernemen;
- ondersteunt een kind tijdig wanneer een kind dit nodig heeft;
- complimenteert een kind wanneer iets is gelukt of bijna is gelukt;
- toont respect voor een kind als individu;
- laat een kind in zijn waarde als het een activiteit (nog) niet wil proberen;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar wat een kind gedaan of geleerd heeft.

EMOTIONELE ONTWIKKELING

Emoties zoals verdriet, pijn, boosheid, plezier, enz. zijn een vanzelfsprekendheid voor ieder individu. Voor een kind is dit echter nog niet of niet in voldoende mate het geval en moet het emoties leren kennen. Dit betekent het herkennen van de diverse emoties, zich bewust worden van de eigen emoties en emoties van anderen en verder leren er mee om te gaan. De emoties van een kind moeten dan ook serieus worden genomen. Een kind heeft altijd een reden om te huilen, te slaan of een knuffel te geven. De gastouder helpt een kind bij deze gevoelens door deze te benoemen en een kind erover te laten praten. Zo krijgt een kind meer vat op eigen emoties.

Einddoel

Een kind dat kan omgaan met emoties van zichzelf en van anderen. Een kind dat vrij is in het uiten van eigen emoties.

Benodigheden

Een omgeving waarin een kind de eigen emoties kan, mag en durft te uiten. Een veilige omgeving om te leren hoe met emoties om te gaan. Expressiemateriaal zoals verf en klei of de mogelijkheid tot een fantasiespel, met bijvoorbeeld verkleedmateriaal of poppenkastspel, kunnen hierbij helpen.

Houding van de gastouder

- respecteert de emoties van een kind en begeleidt het met leren hiermee om te gaan;
- neemt de emoties van een kind serieus;
- heeft een open houding naar een kind;
- reageert duidelijk en herkenbaar bij gebeurtenissen van dat moment;
- brengt eigen emoties duidelijk over aan een kind;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar emotionele gebeurtenissen bij of van een kind en andere personen uit de directe omgeving.

LICHAMELIJKE ONTWIKKELING

Het is voor een kind belangrijk dat het gestimuleerd wordt in de lichamelijke ontwikkeling passend bij het eigen tempo. Het ene kind heeft sneller iets onder de knie dan een ander. Elk kind moet de mogelijkheid krijgen om te kunnen kruipen, klimmen, lopen, rennen, enz. (grote motoriek). Een kind moet leren dat het zijn lichaam kan beheersen en kan sturen, bijvoorbeeld blokjes stapelen of een beker vasthouden (fijne motoriek). Een goede lichamelijke ontwikkeling stelt een kind in staat om de wereld te ontdekken.

Einddoel

Een kind dat weet hoe het lichamelijke mogelijkheden kan benutten en weet om te gaan met eventuele beperkingen. Zo wordt ook de zelfredzaamheid vergroot waardoor het een positief effect heeft op het zelfvertrouwen van een kind.

Benodigheden

Een ruimte die aanzet tot beweging en waarin het daarnaast mogelijk is geconcentreerd bezig te zijn. Speelgoed voor het ontwikkelen voor fijne en grote motoriek. Speelgoed dat past bij de leeftijd en de ontwikkelingsfase van een kind. Een veilige en kindvriendelijke omgeving.

Houding van de gastouder

- heeft een aanmoedigende houding;
- moedigt een kind aan om de mogelijkheden van het eigen lichaam te leren kennen en te ontdekken;
- geeft een kind uitdagend speelgoed;
- stimuleert een kind om iets meer te doen dan het al kan;
- houdt tijdig op met spelen wanneer het kind moet worden of zijn interesse verliest;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar de lichamelijke ontwikkeling van een kind.

VERSTANDELIJKE ONTWIKKELING

Ieder kind ontwikkelt de verstandelijke vermogens in een eigen tempo. De aanleg en motivatie van een kind bepaalt voornamelijk de mate waarin het verstand zich ontwikkelt. De ontwikkeling van het verstand wordt echter ook bepaald door de omgeving. De nieuwsgierigheid van kinderen kan door aangeboden activiteiten geprikkeld worden waardoor ze gestimuleerd worden om nieuwe ontdekkingen te doen. Het ontbreken van, of erger, een demotiverende omgeving, zal tot gevolg hebben dat de verstandelijke vermogens zich minder ontwikkelen. Verder is de ontwikkeling van taal van groot belang voor een kind. Onder meer door het gebruik van taal kan een kind zich duidelijk maken.

Einddoel

Een optimale ontwikkeling van de verstandelijke vermogens van ieder kind. Een kind dat aan anderen duidelijk kan maken en verwoorden wat het wil. Een kind dat kan communiceren met anderen.

Benodigheden

Een omgeving waarin een kind rustig kan lezen, spelen of naar muziek en verhalen kan luisteren. Aanwezigheid van geschikte middelen voor iedere leeftijd zoals puzzels, prenten- en voorleesboeken, muziek, constructiemateriaal zoals Lego, Duplo, enz.

Houding van de gastouder

- biedt een kind speelgoed aan wat past bij de ontwikkelingsfase;
- maakt samen met kind puzzels en motiveert het om dit ook zelf te proberen;
- is creatief bezig met een kind;
- leest verhaaltjes met een kind;
- spreekt correct Nederlands;
- stimuleert een kind tot spreken;
- motiveert een kind om woorden goed te zeggen door bijvoorbeeld een fout of slecht uitgesproken woord correct en duidelijk te herhalen, het woord op een juiste wijze te gebruiken in een volgende zin, enz.;
- reageert niet zonder meer op gebaren of bij het steeds fout of onduidelijk zeggen van een woord;
- blijft duidelijk praten, vloekt niet en gebruikt geen verbasterde of scheldwoorden;
- draait goed verstaanbare kindermuziek;
- helpt desgewenst met huiswerk;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar de verstandelijke ontwikkeling van een kind.

NORMEN EN WAARDEN

Normen en waarden hebben voor ieder mens een andere betekenis. Een kind moet leren dat niet alles kan en mag. Een kind moet leren om respect te hebben voor anderen en de eigendommen van anderen. Het hanteert net taalgebruik, is hulpvaardig, kan omgaan met vriendschap, enz. Daarnaast is het belangrijk dat tussen de ouder en gastouder de normen en waarden zijn afgestemd.

Eindoel

Een kind dat eigen normen en waarden heeft. Een kind dat weet dat ieder persoon andere normen en waarden heeft en weet hiermee om te gaan. Een kind dat elk levend wezen met het nodige respect behandelt.

Benodigheden

Een omgeving waarin een kind kan leren omgaan met anderen. Een omgeving waarin een kind kan ontdekken waar grenzen liggen en aan welke regels het zich moet houden.

Houding van de gastouder

- stimuleert een kind tot goed gedrag o.a. middels complimentjes, aandacht, enz.;
- corrigeert fout gedrag door een kind hierop aan te spreken of het hierin te beperken door het gedrag te negeren of het iets leuks te onthouden;
- geeft een kind het goede voorbeeld in welk gedrag aanvaardbaar is en welk gedrag niet;
- is duidelijk in de regels die in huis gelden;
- hanteert de huisregels consequent;
- komt afspraken na zowel naar ouder als kind;
- leert een kind respect te hebben voor andermans opvattingen en eigendommen;
- stimuleert een kind hulpvaardig te zijn en acties samen te ondernemen;
- zal niet schreeuwen, vloeken, slaan, enz.;
- zal proberen om vooroordelen bij een kind te voorkomen naar bijvoorbeeld andere culturen, geloof, sekse, seksuele geaardheid, enz.;
- een kind leren respect te hebben voor de natuur, zowel planten als (huis)dieren, en er ook liefdevol mee om te gaan;

- stemt normen en waarden af met de ouder van het kind;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar de ontwikkeling van normen en waarden van een kind.

OBSERVEREN EN SIGNALEREN

Ieder kind ontwikkelt zich op een eigen manier en in een eigen tempo. Bij sommige kinderen kunnen achterstanden ontstaan door ontwikkelings- of gedragsproblemen. Om dit te ontdekken moet een kind goed geobserveerd worden. Zo kunnen er tijdig stappen worden ondernomen in het geval er een achterstand is of dreigt. De ouder blijft echter altijd zelf verantwoordelijk voor de opvoeding en ontwikkeling van zijn kind.

Achterstanden kunnen echter ook veroorzaakt worden door verwaarlozing of mishandeling. In dat geval is het, naast ondersteuning en begeleiding van een kind, belangrijk dat een mogelijke verwaarlozing of mishandeling wordt gesignaleerd en onder de aandacht wordt gebracht van de juiste instanties. Zij zijn in staat de zaak te onderzoeken en zondig de noodzakelijke acties te ondernemen.

Einddoel

Het ervoor zorgdragen dat een kind zich op alle vlakken goed kan ontwikkelen. Als een kind zich anders ontwikkelt dan "normaal" zo vroeg mogelijk hier aandacht aangeven en desnoods de nodige stappen ondernemen.

Benodigheden

Een goede vertrouwensband en wederzijds respect tussen ouder, gastouder en kind waardoor ontwikkelings- en gedragsproblemen direct kunnen worden gesignaleerd en besproken.

Houding van de gastouder

In het algemeen

- observeert een kind in het doen en laten
- probeert in de interactie met een kind erachter te komen waarom een kind anders reageert dan normaal;
- deelt de bezorgdheid over een kind tijdens een gesprek met de ouder bij een vermoeden dat er iets aan de hand is;
- neemt desgewenst contact op met GOB Flex voor advies en ondersteuning;
- blijft een kind altijd serieus nemen;
- blijft kalm en beheerst handelen;
- voorziet de ouder van informatie over en informeert naar het gedrag, houding en welbevinden van een kind.

Bij ontwikkelings- en gedragsproblemen

- stimuleert een kind bij ontwikkelingsproblemen door bijvoorbeeld veel te lezen, spelen, creatief bezig zijn, enz.;
- communiceert vaker en duidelijker naar een kind door bijvoorbeeld meer uit te leggen, te vragen, vaker goed gedrag stimuleren, enz.

Bij mogelijke verwaarlozing of mishandeling

- is zich bewust dat mogelijke signalen niet altijd hoeven te wijzen op verwaarlozing of mishandeling;
- zal een verdenking altijd melden bij GOB Flex;
- GOB Flex volgt, in geval van (mogelijke) verwaarlozing of mishandeling, de richtlijnen van het protocol kindermishandeling van het Advies & Meldpunt Kindermishandeling Noord-Brabant.

(zie bijlage: formulier Observeren van Welbevinden)

HET BIEDEN VAN UITDAGING EN ONTWIKKELINGSMOGELIJKHEDEN

Elk jong kind verwondert zich over de wereld om zich heen. Het ontdekt, leert en ontwikkelt zich als het de ruimte krijgt om zelf dingen uit te proberen en te ervaren. We willen het kind

daarom een omgeving, spelmogelijkheden en activiteiten bieden die uitnodigen en uitdagen tot verwondering. Een omgeving en mogelijkheden die nieuwsgierig maken en waar wat in en mee te beleven is.

We bieden het kind mogelijkheden om te kiezen en willen de keuzes van kinderen respecteren. Dit betekent niet dat we kinderen altijd maar gewoon hun gang laten gaan: we bieden ook structuur en houvast, maar letten er steeds op dat kinderen vooral veel zelf kunnen ontdekken en ervaren.

We houden rekening met individuele verschillen tussen kinderen. Het accent ligt op spel, fantasie en expressie.

Bij het aanbod aan spelmaterialen, waarbij aan alle verschillende ontwikkelingsgebieden aandacht wordt besteed. Zo zorgen we ervoor dat elk kind ervaringen opdoet binnen alle ontwikkelingsaspecten.

- Lichamelijke ontwikkeling (grote en fijne motoriek) en zintuiglijke ontwikkeling (voelen, ruiken, proeven, horen, zien).
Voorbeelden grote motoriek: lopen, rennen, klimmen, een bal gooien, voetballen, bewegingspel, (kleuter)-dans, buiten spelen.
Fijne motoriek: een toren bouwen, een potlood, gebruiken, een puzzel maken, knikkeren, timmeren en zagen. Zintuiglijke ontwikkeling: geluiden ontdekken, proeven hoe iets smaakt, verschil voelen tussen klei en zand.
- Cognitie (waarnemen, denken, probleem oplossen): begrippen als hoog – laag, klein – groot, boven – onder, ontdekken van verhoudingen bijv. dat je moet bukken als je onder de tafel door wilt lopen, vorm, kleur, puzzelen, gezelschapsspel.
- Taal-/spraakontwikkeling: verwoorden wat je doet en wat je ziet, vertellen, elke dag voorlezen, maar ook samen zingen, rijmpjes en gedichten, luisterspelletjes.
- Ontwikkeling van creativiteit en fantasie: fantasiespel en verkleeden, poppen en poppenkast, toneelspel, expressie met verschillende materialen (ook kosteloos en natuurlijk materiaal), tekenen, schilderen, kleien, muziek maken, bouwen met technische materialen.

We vinden het belangrijk dat er "open" materiaal aanwezig is, dat veel mogelijkheden biedt voor exploratie, spel, creativiteit en expressie. Voorbeelden hiervan zijn huis-tuin-en-keuken spullen, kosteloos materiaal, expressiemateriaal, natuurlijke materialen (bladeren, takjes), zand-water-klei, maar ook niet-voorgeprogrammeerd constructiemateriaal als blokken. Het gaat ons in het spel vooral om het proces van ontdekken en ervaren; we stellen niet het resultaat centraal.

We bouwen voort op waar het kind in zijn ontwikkeling aan toe is. We geven het de ruimte en bieden de mogelijkheid om net een stapje verder te komen.

Dat betekent dat bij **baby's** ook aandacht voor rust, herkenbare regelmaat en geduld in de benadering. Het is belangrijk voor de baby dat ter rekening wordt gehouden met het eigen ritme en met wat het aan kan. Aan elk stuk speelgoed, maar ook aan gewone huis-tuin-en-keuken dingen is voor een baby al heel veel te ontdekken. Een gedoseerd aanbod met variatie is belangrijk; waarbij we nadrukkelijk willen waken voor over prikkelbaarheid. Zo krijgt de baby de kans en de tijd om daadwerkelijk te ontdekken en te zien wat het zelf kan.

Dreumesen en peuters krijgen geleidelijk aan steeds meer behoefte om de eigen gang te gaan, "zelfstandig" te zijn en letterlijk verder te kijken. Zij willen klimmen en klauteren en ervaren wat je allemaal kunt doen. Ze ontdekken hoe leuk het is om samen dingen te doen, maar willen "zelf doen" en spel materiaal voor zichzelf houden. Peuters ontdekken hoe ze in hun spel met de andere kinderen probleempjes op kunnen lossen. We spelen in op deze groeiende behoefte van de kinderen en stimuleren hen hierbij.

Kinderen in de basisschoolleeftijd willen bijzondere, spannende, leuke, gevarieerde activiteiten kunnen doen, maar hebben daarnaast vooral ook de behoefte om vrij te zijn en met hun vrienden en vriendinnen te kletsen en juist "niets te hoeven". We bieden een omgeving waarin uitdaging te vinden is en de gelegenheid om heel verschillende "dingen te doen", maar ook ontspanning en je eigen gang gaan (lekker kletsen en uitrusten). Aan de inbreng van de kinderen zelf hechten wij veel waarde.

We vinden **buitenspelen** het liefst dagelijks naar buiten gaan belangrijk voor kinderen, zeker vanaf de dreumes- peuter-leeftijd. Buiten kun je rennen, ravotten, ballen, fietsen, merken dat de wind de ballon wegblaast en ontdekken hoe heerlijk het is om heel hard in een plas te stampen.

Buiten zijn andere dingen te ontdekken, zijn andere regels en grenzen. Door gebruik van simpele middelen maak je de buitenruimte spannender en uitdagender in gebruik: van houten takken en kleden zijn bijvoorbeeld spannende hutten te maken. Met krijt kun je tekenen, een hinkelbaan maken, maar ook een weg of racebaan voor autootjes. Zand en water zijn onmisbaar spel materiaal voor kinderen.

(zie bijlage: Spelen – Speelgoedlijst leeftijden)

RUST, HYGIENE EN REGELMAAT

ZORG VOOR EEN VEILIGE EN AANGENAME OMGEVING

Een veilige en aangename omgeving kan de nachtrust van het kind bevorderen.

Enkele tips:

- Je kan een nachtlampje of het licht op de gang aan laten bij angst in het donker.
- Als het kind zich eenzaam voelt in zijn bed, kan je de deur op een kier laten of nog even in de buurt van de kamer rondlopen, zodat het kind je hoort.
- Een lawaaierige omgeving moet je vermijden. Schakel bijvoorbeeld de telefoon uit wanneer een baby of kind slaapt.
- Het kind mag alleen in een kamer slapen of kan samen met andere kind of broer of zus in een kamer slapen.
- Een knuffel kan de afwezigheid van de ouder(s) draaglijker maken.
- Hou de temperatuur van de kamer, als het kan, op ongeveer 18 graden. Je kan de wieg het best niet tegen een koud raam of tegen een warme radiator plaatsen.
- Je kan de kamer verduisteren door een ondoorschijnend overgordijn te hangen. De deur kan op een kiertje blijven staan.
- Zoek samen met het kind uit waar de schaduw in de kamer vandaan komt en toon de oorzaak van de schaduw overdag of met het licht aan.

RUST

Pasgeborenen maken nog geen onderscheid tussen de dag en de nacht. Ze slapen bijna de hele tijd. Baby's van anderhalve maand (of van vijf kilo) kunnen soms al zes uur aan een stuk doorslapen. In de eerste maanden wordt de baby om de drie uur (ongeveer) wakker. Baby's van 3 maanden zijn meer wakker overdag en slapen meestal een langere periode door 's nachts.

Voor vier maanden kan je meestal niet echt spreken van een duidelijk dag-en-nachtritme. Op de leeftijd van 6 maanden kan een groot deel van de kinderen 's nachts al een periode van 6 a 8 uur doorslapen.

Rond 1 jaar kan een kind "de klok rond" slapen.

Een peuter van 18 maanden tot 2 jaar slaapt gemiddeld 11 a 12 uur 's nachts en ongeveer twee uur overdag.

Tot de leeftijd van 4 jaar hebben kinderen gemiddeld 12 uur slaap nodig.

Een kind kan veel meer of veel minder slapen dan een "gemiddeld" kind. Niet elk kind heeft immers evenveel slaap nodig. Het kind zal een steeds duidelijker en eigen slaappatroon ontwikkelen: het kind zal geleidelijk 's nachts langere periodes doorslapen.

Overdag zal het vaak een ochtenddutje en een middagdutje doen. Het middagdutje wordt meestal afgebouwd wanneer het kind de kleuterleeftijd bereikt. Het ontwikkelen van een eigen slaappatroon is een belangrijke "uitdaging" voor het kind.

Ook grote(re) kinderen hebben baat bij, en behoefte aan, een ritmische afwisseling van actieve ("doe") en rustige (voorlezen, tekenen) bezigheden.

Houding van de gastouder

- hoe meer rust de gastouder uitstraalt, hoe "rustiger" het kind zal zijn;
- van (licht-)huishoudelijk werk gaat een gezond makende werking uit (het nodigt uit om na te bootsen, en dat is wat kinderen tot het zevende jaar graag doen, maar ook nodig hebben voor een harmonieuze ontwikkeling).

HYGIENE

- zorg dat de plek waar het kind speelt, slaapt en eet, fris en schoon is;
- werk volgens de hygiëne voorschriften die op de verpakking vermeld staan bij het bereiden van flesvoeding, en ook bij de overige bereiding van voedsel werkt u in algemene zin hygiënisch (zie protocol flesvoeding);
- het kind krijgt tijdig een schone luier, of als het kind al gebruik maakt van het toilet, dient het toilet schoon te zijn;
- in geval van verkoudheid (van de oppas zelf, het kind, of de eigen kinderen) gebruikt papieren wegwerpzakdoekjes om de besmettingskans zo klein mogelijk te houden;
- een zandbak buiten hoort, als er niet in gespeeld wordt, altijd afgedekt te zijn zodat eventueel loslopende katten of honden geen kans krijgen om hem als toilet te gebruiken.

REGELMAAT

(Jonge) kinderen voelen zich het veiligst als de situatie "herkenbaar" is. Terugkerende activiteiten geven innerlijk en uiterlijk structuur aan een kinderleven. Bijvoorbeeld: elke keer op een zelfde moment en manier "koffie drinken", de maaltijd aan tafel gebruiken (zonder andere activiteiten, zoals tv kijken), een vast moment in de dag om te gaan wandelen of naar de kinderboerderij te gaan, bij de thee altijd een verhaaltje. Ze geven het kind herkenningsvreugde, vertrouwen en houvast. Natuurlijk groeien deze activiteiten mee met de ontwikkeling van het kind (mate van zelfstandigheid en groeiende belangstelling).

(zie bijlagen: Wiegendood -Veilig Slapen, hygiëncode GGD voor de voedselverzorging)

FEESTEN EN RITUELEN

Een aantal gebeurtenissen zoals verjaardagen, afscheid, feestdagen (Sinterklaas, Kerst en Pasen) verloopt als een vast ritueel. Door hier op een bepaalde manier mee om te gaan, leren kinderen wat het betekent om bijvoorbeeld jarig te zijn.

Aan vaste gewoontes kunnen kinderen zowel zekerheid als plezier ontleen. Ook het hanteren van een vaste dagindeling valt te beschouwen als een ritueel.

Aan speciale gebeurtenissen, die aan een bepaalde levensovertuiging verbonden zijn, wordt op gepaste wijze aandacht geschonken. Voor zover mogelijk wordt het kind uitgelegd welke betekenis de speciale gebeurtenis binnen de betreffende levensovertuiging heeft. Verschillen in de sociale achtergrond komen soms tot uitdrukking in kleding, taalgebruik.

OMGAAN MET ROUWVERWERKING

Het overlijden van een persoon in de directe omgeving is ook voor jonge kinderen heel ingrijpend. Het is belangrijk dat de oppas op de hoogte is zodat zij zo goed mogelijk kan reageren. Troosten, aanhalen en warmte bieden zijn wezenlijke dingen waarmee je kinderen helpt om hun rouw en verdriet te verwerken. Het is belangrijk om eerlijke informatie te geven die aansluit bij de ontwikkelingsfase van het kind. Ook is het belangrijk om er niet over te zwijgen.

PROBLEMEN EN CONFLICTEN

Kinderen worden gestimuleerd zelf hun sociale problemen op te lossen. Wanneer kinderen daarin niet slagen of wanneer steeds hetzelfde kind als "winnaar" of "verliezer" uit de strijd komt, biedt de oppas hulp. De minst weerbaren worden de mogelijkheid aangereikt om met meer kans op succes hun behoeften en wensen kenbaar te maken. De oppas leert de kinderen rekening met elkaar te houden door voor te doen hoe via overleg tot overeenstemming gekomen kan worden. Kinderen kunnen al vroeg leren voor zichzelf op te komen en daarnaast rekening te houden met anderen.

COMMUNICATIE TUSSEN DE OUDERS/VERZORGERS EN DE GASTOUDER

Met elkaar in gesprek gaan en blijven over de zorg en opvoeding van het gastkind is de basis om goede opvang te bieden. GOB Flex biedt tijdens de opvang diverse momenten aan om de opvang te evalueren, daarnaast kunnen de ouders/verzorgers en gastouders voor de dagelijkse gang van zaken (eten, drinken en slapen, etc.) gebruik maken van een schriftje. Maar ook over de momenten wat een gastkind heeft meegemaakt en hoe het gastkind zich voelt. Op deze manier kan de ontwikkeling van het gastkind gevolgd worden. Daarnaast is het een leuke herinnering voor later om terug te lezen hoe de opvang bij de gastouder was. Uiteraard zijn de ouders/verzorgers en de gastouder vrij om gebruik te maken van een dergelijk schriftje.

Ook tijdens het halen en brengen van het gastkind is er vaak ook even tijd om praktische zaken met elkaar door te spreken of over te dragen.

STRAFFEN EN BELONEN

Grenzen stellen is noodzakelijk

Kinderen weten uit zichzelf niet wat kan en wat niet kan, wat mag en wat niet mag. Dat moeten ze leren, geleidelijk aan. Regels en afspraken kunnen hen daarbij helpen en geven hun ook zekerheid. De eerste stap is het kind thuis te leren omgaan met regels. Daarna moet het dat ook in de opvang, op school, bij familie, leren.

Grenzen aangeven is noodzakelijk. Het zorgt voor veiligheid (bijvoorbeeld: het kind mag niet alleen de trap op) en voor de zekerheid: niet alles staat telkens weer ter discussie. Het zorgt er ook voor dat het kind zelfstandig leert worden. Het leert bijvoorbeeld telkens zijn handen te wassen voor het eten. Het leert het kind ook hoe het met anderen moet omgaan. Speelgoed pak je bijvoorbeeld niet zomaar af; je moet het vragen.

Kinderen zullen zich meestal houden aan de grenzen die hun worden aangegeven. Van de honderd grenzen zal er misschien een zijn waar het kind tegenaan botst en op reageert. Het kind zal misschien huilen, roepen, toch stiekem iets doen wat niet mag. Het is belangrijk om als oppas een evenwicht te vinden tussen ruimte geven en duidelijkheid geven aan het kind. Je geeft al grenzen aan wanneer het kind nog een baby is. Je zal een baby van 7 maanden bijvoorbeeld leren dat hij niet onmiddellijk wordt opgepakt als hij begint te huilen. Of je leert een kruipende baby van 10 maanden dat hij niet aan de stopcontacten mag komen door hem kordaat op te pakken en dit duidelijk te zeggen.

Belonen

Belonen is reageren op een bepaald gedrag van het kind, zodat dit gedrag blijft of toeneemt. Door je reactie tegenover het kind laat je merken dat je wat het deed positief vond. Bijvoorbeeld: als je het kind je helpt, vind je dat fijn en wil je wel dat het dit vaker doet. Door te zeggen "wat leuk dat je me helpt" zal het kind gestimuleerd worden om je vaker te helpen.

Van het kind verwacht je heel veel: dat het alleen kan spelen, dat het gehoorzaamt, dat het behulpzaam is, dat het zijn boterham opeet, enz. Vaak gedraagt het kind zich ook zoals hij het wil en dat vind je als oppas vaak heel gewoon. Toch is het heel belangrijk om te reageren op positief gedrag van het kind. Op die manier kan je dat gedrag aanmoedigen en laat je aan het kind weten dat het heel erg waardeert dat het kind zich zo gedraagt.

Om op positief gedrag van het kind te reageren, moet je in de eerste plaats zien en benoemen wat het kind goed doet. Dat vergt een extra inspanning, omdat we meestal alleen opmerken wat er fout loopt. Een nuttige oefening is om er eens over na te denken op welk positief gedrag van het kind je als oppas reageert.

Wat zijn belangrijke aandachtspunten bij het belonen?

- Reageer zo veel mogelijk op positief gedrag. Dit hoeft echt niet heel consequent te gebeuren, in tegenstelling tot straffen.
- Reageer op wat je ziet en benoem het in termen van gedrag. Bijvoorbeeld: "Je hebt een heel mooie tekening gemaakt", "Je hebt me goed geholpen door het speelgoed op te ruimen".
- Geef beloningen nooit vooraf. Bijvoorbeeld: "Je krijgt nu een snoepje als je straks stil bent".
- Geef bij voorkeur beloningen in de vorm van aandacht en complimentjes geven. Het is raadzaam om in mindere mate met materiele beloningen te werken.
- Spreek op voorhand beloningen af.
- Kijk naar het positieve. Bijvoorbeeld: schoenen aantrekken lukt niet goed. Zeg toch: "Je hebt goed geprobeerd om zelf je schoenen aan te trekken".
- Wees eerlijk tegenover het kind. Het heeft geen zin complimentjes te geven die je niet meent.
- Belangrijk is rekening te houden met wat het kind leuk vindt. Een beloning moet echt leuk zijn. Als het kind bijvoorbeeld niet graag buiten speelt, zal samen voetballen geen beloning voor hem zijn.

Straffen

Straffen is reageren op een bepaald gedrag van het kind, zodat het gedrag zal afnemen of uitblijven in de toekomst. Je laat aan het kind merken dat je iets wat het deed niet goed vond. Als het kind een grote mond opzet, vind je dit ongepast.

Elk kind doet wel eens dingen die je niet wil: met eten knoeien, zomaar iets pakken zonder te vragen, protesteren als het naar bed moet, een ander kind pijn doen, enz. Als het kind iets doet wat niet mag of wat gevaarlijk is (bijvoorbeeld: zomaar de straat oversteken, met een stok slaan, ...), dan noemen we dit storend of ongewenst gedrag. Je moet dan reageren op dit gedrag. Je wil immers dat dit gedrag afneemt of dat het kind het niet meer zal vertonen.

Hoe kan je reageren op storend gedrag?

Je kan het kind negeren door de kamer uit te gaan of door te doen alsof je het kind niet hoort. Als het kind bijvoorbeeld weigert zijn blokken op te ruimen, kan je zeggen dat je pas tijd hebt als de blokken opgeruimd zijn.

Aanvankelijk zal het storend gedrag toenemen, maar als je volhoudt, zal het afnemen.

Wanneer het kind bijvoorbeeld een driftbui krijgt omdat het zijn zin niet krijgt, is het raadzaam zijn gedrag te negeren. Dit zal in deze situatie moeilijk zijn, maar uiteindelijk zal de driftbui verminderen of overgaan.

Negeer je kind nooit bij gevaarlijk gedrag.

Gedrag afkeuren:

Een vorm van straffen is het gedrag afkeuren. Dit kan je duidelijk maken door de inhoud van de straf en door met je houding en je stem te laten merken dat je het meent.

Bijvoorbeeld: "Nee, je mag de tv niet aanzetten:", "Stop, kijk uit voordat je oversteekt", "Ik vind het niet leuk dat je je voeten niet hebt afgeveegd".

Keur het gedrag af, niet het kind. Zeg: "Ik vind het niet flink van jou dat je mij niet wil helpen met speelgoed opruimen" en niet "Je bent niet flink".

Het kind de negatieve gevolgen zelf laten dragen:

Het kind zelf de schade laten aanvoelen is ook een manier om te straffen. Hierdoor leert het kind wat de volgen van zijn gedrag kunnen zijn. Als het kind bijvoorbeeld met vuile schoenen is binnengekomen, kan je zeggen: "Nu heb ik geen tijd om met jou te spelen, ik heb te veel werk om alles weer schoon te maken".

Het is belangrijk om hierbij rekening te houden met de leeftijd van het kind en met wat het kind al kan. Laat het kind bijvoorbeeld de tafel niet afruimen als het hier nog te jong voor is.

Het kind apart zetten:

Het kind even in de gang, in de hoek of tegen de muur zetten is een vorm van straffen. Soms is dit echt nodig om je kind tot rust te laten komen. Het kan dan ook even nadenken over wat het heeft gedaan. Als ouder kan je ook zelf even tot rust komen als het je allemaal te veel wordt en je anders misschien "domme dingen" gaat doen.

Belangrijk is om zelf rustig te blijven en aan het kind te zeggen waarom het even apart gezet wordt. Het heeft ook geen zin het kind lang apart te zetten. Belangrijk is dat je rekening houdt met de leeftijd van het kind. Als regel geldt: 1 minuut per leeftijd. Een kind van 3 kan je dus 3 minuten apart zetten. Je kan ook zeggen aan het kind dat het mag terugkomen als het opnieuw rustig is.

Zet het kind ook niet op een ongezellige plaats: het is niet de bedoeling dat het kind bang wordt en nog meer in de war raakt. Je zet het kind ook het best niet op de slaapkamer: het zou de slaapkamer dan kunnen associëren met "stout zijn". Een slaapkamer moet juist aantrekkelijk zijn: een veilige plek om te slapen.

Iets geven of laten doen wat niet prettig is of iets prettigs wegnemen:

Je kan het kind straffen door het iets te laten doen wat het niet leuk vindt, bijvoorbeeld de tafel dekken. Deze manier van straffen zal je eerder toepassen bij oudere kinderen. Peuters laat je meestal geen dingen doen die ze echt niet graag doen. Je kan het kind ook verbieden om iets te doen wat het leuk vindt, bijvoorbeeld buiten spelen. Het is nodig dat hierover duidelijke afspraken worden gemaakt en dat de gevolgen vooraf aangekondigd zijn. Zorg er ook voor dat de straf in verhouding staat tot de overtreding en dus niet te zwaar is. Voer je straf ook werkelijk uit en zorg ervoor dat beide partners eensgezind zijn over de straf.

Wat zijn belangrijke aandachtspunten bij het straffen?

- Probeer zo weinig mogelijk te straffen. Belonen kan je echter nooit te veel: positief reageren, aandacht geven, ... Het is beter positief gedrag heel vaak te belonen dan storend gedrag heel vaak te bestraffen. Vaak belonen zorgt immers voor een goede relatie met het kind. Het kind krijgt ook meer zelfvertrouwen en zal vaker positief gedrag stellen.
- Straf onmiddellijk na negatief gedrag. Zeg bijvoorbeeld niet: "Nu mag jij niet met de blokken spelen omdat je op de muur hebt getekend".
- Soms kan het je allemaal teveel worden. Het kan je soms echt het bloed van onder de nagels halen. Schud het kind in geen geval! Dit kan erg gevaarlijk zijn voor het kind. Het is beter op zo'n moment het kind eventjes apart te zetten, zodat je zelf ook tot rust kan komen.
- Vaak wil je dat het kind niet alleen een bepaald gedrag afleert, maar zich ook anders gaat gedragen. Daarom kan je het best achteraf nog eens de situatie met het kind bespreken. Zeg waarom je boos was en vertel het kind ook wat het wel kan doen: reik het kind een alternatief aan. Bijvoorbeeld: je was boos op het kind omdat het met zijn bal in huis speelde. Je kan achteraf zeggen waarom je boos was en samen met het kind een leuk plekje in de tuin zoeken waar het wel met zijn bal mag spelen.
- Na het straffen is het belangrijk om even de tijd te nemen om het weer "goed te maken" met elkaar. Je was boos omdat je kind iets deed, maar na de straf is dat vergeten. Je moet er dan ook niet meer op terugkomen

SAMENWERKING OUDER EN GASTOUDER

Voor een kind is het van groot belang dat ouder en gastouder een relatie hebben op basis van vertrouwen. Ouder en gastouder moeten kunnen samenwerken bij de opvoeding van een kind. Bij een goede samenwerking krijgt een kind de ruimte om zich op een eigen manier en in een eigen tempo te ontwikkelen.

Einddoel

Ouder en gastouder stellen het belang van een kind voorop. Ouder en gastouder zullen een kind samen steunen en helpen in een goede ontwikkeling.

Benodigheden

Het hebben van respect en vertrouwen in en naar elkaar. Het kunnen delen van de opvoeding van een kind. Eventuele problemen kunnen bespreken en elkaar op een open en eerlijke manier voorzien van informatie.

Houding van ouder en gastouder

- respect tonen voor ieders mening, cultuur, opvattingen en verschil van opvoeden, enz.;
- een open en eerlijke houding naar elkaar toe;
- vragen durven stellen over de opvang en opvoeding;
- afspraken maken over de manier van opvang en opvoeding;
- inzage geven in de manier van omgang van een kind;
- zorgvuldig omgaan met ieders privacy (privacyreglement);
- het delen van informatie over de opvang en opvoeding.

COMPETENTIES VAN DE GASTOUDERS

- Vinden het leuk en plezierig om met kinderen om te gaan en zijn bereid en feitelijk in staat om hun eigen leven en hun leefomgeving op de zorg voor en begeleiding van kinderen in te richten.
- Moeten zich minimaal vijf uren per week beschikbaar stellen om in hun eigen huis kinderen op te vangen.
- De minimum leeftijd van gastouders is 18 jaar.
- Dienen een specifieke opleiding op het gebied van Helpende Zorg en Welzijn te hebben. Een opleiding in de kinderopvoeding of verzorging biedt vrijstelling. In bepaalde gevallen is het mogelijk een diploma te halen met behulp van het Gastouderbureau. De kennis en ervaring die hiervoor nodig is, moet blijken tijdens het intakegesprek met een bemiddelingsmedewerkster van GOB Flex.
- Zijn in staat om de in dit document genoemde pedagogische principes in praktijk te brengen.
- Zijn in staat om met de vraagouder samen te werken en hun opvattingen te respecteren indien deze niet het welzijn, de gezondheid en de ontwikkeling van het kind schenden, maar ook niet in dit document genoemde pedagogische principes.
- Zijn in staat om in noodsituaties adequaat te kunnen handelen. Laten de kinderen niet over aan anderen, ook niet aan huisgenoten, uitgezonderd in noodgevallen.

Kwaliteit gastouder

GOB Flex toets tenminste tweemaal per jaar, tijdens een bezoek van GOB Flex aan de gastouder, de criteria van kwaliteit. Deze criteria zijn bekend bij de vraagouders. De competenties voor de gastouders leiden tot de volgende profielschets:

Een gastouder is iemand die:

- In het bezit is van een diploma Helpende Zorg en Welzijn of in een opleiding die vrijstelling biedt.
- met veel plezier met kinderen omgaat;
- over een invoelend vermogen beschikt;
- zelfstandig en doortastend is;
- beschikt over een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid;
- niet rookt;
- goed telefonisch bereikbaar is;
- een goede beheersing van de Nederlandse taal heeft;
- voldoende sociale en communicatieve vaardigheden bezit (in staat zijn om op een professionele manier contact met de vraagouder te onderhouden en afspraken te maken);
- kan organiseren, gezelligheid en veiligheid kan bieden (het kind niet alleen laten of het toezicht aan anderen overlaten);
- stimulerend ingaat op de behoeften en de ontwikkeling van het kind;
- kinderen niet alleen laten of het toezicht aan anderen overlaten.
- respect heeft voor de eigenheid van het kind en van de ouder;
- openstaat voor en respect van andere gewoontes, culturen, levenswijzen, opvoedingsideeën;
- respect heeft voor privacygevoelige gegevens en geen informatie doorspeelt aan derden;
- bereid is tot samenwerking en overleg met de vraagouder;
- continuïteit opvang, gedurende minimaal een halfjaar beschikbaar zijn voor opvang;

- een verklaring *Omtrent Het Gedrag* kan overleggen (indien de opvang plaats vindt in het huis van de gastouder, dienen alle volwassen huisgenoten van de gastouder een VOG te overleggen).
- WA-verzekering, in bezit van AVP-verzekering/inzittenden verzekering bij gebruik van auto.
- bereid is tot samenwerking met GOB Flex en tot het volgen van aanvullende cursussen/trainingen/bijeenkomsten die gerelateerd zijn aan de opvangtaak;
- Certificaat bezit van EHBO voor kinderen van het Oranje Kruis/ Nedcert of Nikta;
- openstaat voor ondersteuning en begeleiding door de consulente van GOB Flex.

LEEFTIJDOPBOUW

Als de gastouder kinderen opvangt in de leeftijd van 0 tot 4 jaar, mag zij maximaal 5 kinderen opvangen, waarbij haar eigen kinderen tot 4 jaar meetellen. Er mogen maximaal twee kinderen van 0 jaar gelijktijdig opgevangen worden. Er mogen maximaal 5 kinderen van 0 tot en met 4 jaar gelijktijdig opgevangen worden. Indien de gastouder kinderen opvangt in de leeftijd van 0 tot 13 jaar, mag zij 6 kinderen opvangen, waarbij eveneens haar eigen kinderen tot 10 jaar meetellen.

Bij hoge uitzondering kan hiervan worden afgeweken, wanneer er bijvoorbeeld sprake is van een overgangssituatie. In zo'n situatie vindt er vooraf overleg plaats met de betrokken ouders/verzorgers en mag deze periode niet langer dan 1 maand duren. De gastouder informeert GOB Flex schriftelijk over wijzigingen over de leeftijdsopbouw van de oppaskinderen, ook als deze particulier of via een ander gastouderbureau worden opgevangen.

GROEPSRUIMTE

Alle ruimtes waar de gastkinderen worden opgevangen, zoals woonkamer, slaapkamer en buitenruimte moeten voldoende ruimte bieden aan het totaal aantal op te vangen gastkinderen en eigen kinderen. Voor de binnenruimte (woonkamer) is de norm 3 vierkante meter per kind vloeroppervlak (eigen kind(eren) niet meegerekend). Voor de buitenruimte (tuin) is de norm 4 vierkante meter per kind vloeroppervlak (eigen kind(eren) niet meegerekend). Voor de slaapruiimte geldt een afwijkende norm. De ruimte tussen de bedjes moet minimaal 1 meter zijn, zodat er voldoende loop en bewegingsruimte is in geval van calamiteiten. Ieder gastkind moet een eigen (camping)bed hebben om in te slapen. Voor elk kind onder de 1,5 jaar is een aparte slaapruiimte aanwezig.

OPVANGOMGEVING

Gastouderopvang vindt in principe plaats in de woning van de gastouder. De tuin maakt tevens onderdeel uit van de opvangomgeving. Er moet zowel binnen als buiten voldoende ruimte zijn voor het gastkind, de eventuele andere gastkinderen en eigen kinderen van de gastouder, om te spelen, lopen, sjouwen en stoeien. Wanneer er geen tuin aanwezig is, zal de gastouder alternatieven moeten aanbieden, zoals regelmatig naar buiten gaan, speeltuinbezoek of naar de kinderboerderij gaan. Daarnaast moet er ook een plek zijn voor het gastkind om zich terug te kunnen trekken om bijvoorbeeld te tekenen, te lezen of te puzzelen. Een apart speelhoekje of doe-hoekje kan hier heel geschikt voor zijn. Voor jonge kinderen is het belangrijk, dat er een veilige plek is waar ze rustig kunnen liggen, rollen, zitten of spelen. Bovendien zal er een veilige en rustige slaapplek moeten zijn, waar het gastkind kan slapen of uitrusten. De gastouder is er verantwoordelijk voor dat er een veilige, hygiënische en gezonde opvangomgeving is. Tenslotte vindt de opvang plaats in een rookvrije ruimte. GOB Flex controleert voordat de gastouder wordt ingeschreven de opvangomgeving op veiligheid en gezondheid. Daarna vindt er jaarlijks controle plaats.

VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSBELEID

In woningen waar de opvang plaatsvindt, moet jaarlijks een risico-inventarisatie en evaluatie plaatsvinden voor veiligheid en gezondheid, hoe te handelen in noodsituaties. Daartoe bezoekt GOB Flex elke opvangwoning minimaal eenmaal per jaar. De eerste risico-inventarisatie vindt plaats voordat de opvang via GOB Flex een aanvang neemt.

De risico-inventarisatie veiligheid en gezondheid wordt in de opvangwoning uitgevoerd door of in aanwezigheid van de bemiddelingsmedewerkster van GOB Flex. Die inventarisatie is inzichtelijk voor ouders.

(zie bijlage veiligheid- en gezondheidsbeleid GOB Flex)

OUDERCOMMISSIE – MEDEZEGGENSCHAP

De oudercommissie is het orgaan waarin de medezeggenschap van de ouders formeel gestalte krijgt. In de oudercommissie hebben vertegenwoordigers (vraagouders) zitting. De oudercommissie adviseert over beleidsmatige zaken die de belangen van de ouders en kinderen betreffen, zoals het pedagogisch beleid. Ouders kunnen invloed uitoefenen op het pedagogisch beleid via de oudercommissie. Eenmaal per jaar wordt het pedagogisch beleid systematisch getoetst, geëvalueerd en, indien nodig, bijgesteld.

Goedkeuring pedagogisch beleidsplan:

Het pedagogisch beleidsplan wordt door de ouderraad goedgekeurd.

REGLEMENT KLACHTENKAMER OUDERCOMMISSIE

Onder de klachtenkamer oudercommissie kinderopvang, hierna te noemen de Klachtenkamer, wordt verstaan de klachtenkamer die overeenkomstig het bepaalde in het Convenant zoals overeengekomen tussen BOINK enerzijds en de MO-groep en de Branchevereniging ondernemers in de kinderopvang anderzijds klachten van de oudercommissie over de toepassing van artikel 60 van de wet kinderopvang behandelt.

Oudercommissie: De commissie als bedoeld in artikel 58 van de Wet Kinderopvang;

Houder: degene die een kindercentrum of een gastouderbureau exploiteert (artikel 1 lid 1 sub j Wet kinderopvang)

Onder een klacht wordt verstaan een geschil tussen de oudercommissie en de houder over de toepassing van de aangelegenheden zoals geregeld in artikel 60 lid 1,2 en 4 Wet Kinderopvang.

PRIVACY

GOB Flex is ervan overtuigd dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van haar klanten van essentieel belang is voor haar activiteiten. Persoonlijke gegevens van klanten worden met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandeld. GOB Flex houdt zich in alle gevallen aan de eisen die de Wet Bescherming Persoonsgegevens stelt.

GOB Flex legt in het kader van haar dienstverlening gegevens vast wanneer u zich registreert, diensten en/of producten van GOB Flex afneemt of anderszins contact heeft. Deze gegevens worden gebruikt voor de uitvoering van uw opdrachten, de uitvoering van overeenkomsten, voor de ontwikkeling van producten en diensten en om klanten van haar nieuwe producten en diensten op de hoogte te houden.

De financiële administratie en de hierbij horende gegevens van ouders en kinderen worden 7 (zeven) jaar na het beëindigen van de kinderopvang vernietigd, voor zover alle financiële verplichtingen zijn nagekomen. Wanneer de periode van zeven jaar verlopen is, worden de betreffende gegevens in het daaropvolgende kalenderjaar vernietigd door middel van daarvoor gespecialiseerde apparatuur.

GOB Flex is op grond van wettelijke regelingen wel verplicht om bepaalde persoonsgegevens door te geven aan daartoe bevoegde instanties. Te denken hierbij valt bijvoorbeeld aan de belastingdienst, GGD.

GOB Flex behoudt zich het recht voor om wijzigingen aan te brengen in het privacyreglement.

(zie bijlage privacyreglement).